

สารบัญ

	หน้า
1.6.3 การวิเคราะห์โครงสร้างของสารตัวนำယดยิ่ง โดยการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์(X – Ray diffraction)	17
1.6.4 วิเคราะห์คุณภาพของสารตัวนำယดยิ่ง โดยวิธีอินฟราเรด สเปกโตรโฟโตเมตรี(Infrared Spectrophotometry)	18
1.6.5 เครื่องพูร์โอลร์ทранส์ฟอร์ม อินฟราเรดสเปกโตรมิเตอร์ (Fourier Transform Infrared Spectrometer, FT – IR)	19
1.7 วัดคุณภาพคงทนของการทำกิจจัย	21
บทที่ 2 การทดลอง	
2.1 เครื่องมือและอุปกรณ์	22
2.2 สารเคมี	24
2.3 การเตรียมสารตัวนำယดยิ่งโดยวิธีระเหยแห้ง (Evaporation to dryness) ระบบบีสมัท	24
2.3.1 การระเหยแห้ง	25
2.3.2 กระบวนการ Heat treatment	25
2.4 การศึกษาสมบัติเฉพาะของสารตัวนำယดยิ่ง	27
2.4.1 การทดสอบปรากฏการณ์เมล์เนอร์ (Meissner effect)	27
2.4.2 การวัดความต้านทานเพื่อหาคุณภาพวิกฤตของสารตัวนำယดยิ่งที่เตรียมได้ โดยวิธี Four-point probe	27
2.5 การวิเคราะห์องค์ประกอบของสารตัวนำယดยิ่งที่เตรียมขึ้น	28
2.5.1 การเตรียม stock solution ของสารละลายตัวอย่าง	28
2.5.2 การวิเคราะห์หาปริมาณตะกั่ว แคลเซียม สกรอนเซียม และทองแดง ในสารตัวนำယดยิ่งโดยเทคนิค อะตอมมิคแอบซอร์พชันสเปกโตรโฟโตเมตรี	28
2.5.3 การวิเคราะห์หาปริมาณ ตะกั่ว บีสมัท และ ทองแดง ในสารตัวนำယดยิ่ง โดยเทคนิคสหรัปลึงโอลแทร์มีรี	28
2.5.4 การวิเคราะห์ใช้คุณภาพของสารตัวอย่างโดยเทคนิค พูร์โอลร์ทранส์ฟอร์ม อินฟราเรดสเปกโตรเมตรี (Fourier Transform Infrared Spectrometry ; FT–IR)	30

หน้า

2.5.5 การศึกษาโครงสร้างของสารตัวอย่างโดยการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์ (X-Ray diffraction)	31
บทที่ 3 ผลการทดลอง	
3.1 ผลการเต็มและผลการวัดคุณสมบัติของสารตัวนำயวดยิ่งที่ได้	32
3.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของสารตัวนำຍวดยิ่งที่เต็มໄດ້	37
3.2.1 ผลการวิเคราะห์ปริมาณตะกั่ว แคลเซียม สหกรณ์เชี่ยม และ ทองแดง ด้วยเทคนิคอะตอมมิกแอบชอร์พชันสเปกโทรไฟโตเมทรี	37
3.2.2 การวิเคราะห์ห้าบวิมาณ ตะกั่ว บิสมัท และ ทองแดงโดยเทคนิค โอลแทมเมทรีด้วยโนมดิฟเฟอร์เรนเชียลพัลส์แอนด์ดิคสทริปปิ้ง โอลแทมเมทรี	40
3.2.3 ผลการวิเคราะห์โครงสร้างของสารตัวนำຍวดยิ่งด้วยเทคนิค	59
3.2.4 ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพของสารตัวอย่างโดยเทคนิค ฟริเօร์ทานสฟอร์ม อินฟราเรดสเปกโทรไฟโตเมทรี	64
บทที่ 4 วิจารณ์และสรุปผลการทดลอง	
4.1 วิจารณ์ผลการทดลอง	69
4.1.1 การเต็มสารละลายและการระเหยแห้ง	69
4.1.2 การเผาผง	69
4.1.3 การเผาเม็ด	70
4.1.4 การทดสอบปรากฏการณ์ไมส์เนอร์และวัดค่าอุณหภูมิิกฤต ของสารตัวนำຍวดยิ่ง	70
4.1.5 การศึกษาปริมาณตะกั่วที่เติมลงไปแทนที่บิสมัทในสารตัวนำ ຍวดยิ่งระบบ Bi-Ca-Sr-Cu อัตราส่วน 2 : 2 : 2 : 3	71
4.1.6 การวิเคราะห์ ธาตุ ตะกั่ว แคลเซียม สหกรณ์เชี่ยม และ ทองแดง ที่เป็นองค์ประกอบในสารตัวนำຍวดยิ่งที่เต็มขึ้นโดยเทคนิค อะตอมมิกแอบชอร์พชัน สเปกโทรไฟโตเมทรี	74
4.1.7 การวิเคราะห์ ตะกั่ว บิสมัท และ ทองแดง ที่เป็นองค์ประกอบ ในสารตัวนำຍวดยิ่งที่เต็มขึ้นโดยเทคนิคสทริปปิ้งโอลแทมเมทรี	75

	หน้า
4.1.8 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพของสารตัวนำယดยิ่งที่เตรียมขึ้น โดยเทคนิค พูริເອ່ອງທະນາສົກລົມ ອິນຟຣາເວດສເປັກໂທຣີໂທເມທີ	78
4.1.9 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพของสารตัวนำယดຍິ່ງທີ່ເຕີມຂຶ້ນ โดยการເລື່ອງບໍນວຍສື່ເອກຫຼາ	80
4.2 ສຽບຜົດກາຮາທດລອງ	81
4.3 ຂໍ້ເສັນອແນະ	81
ເອກສາຮອ້າງອີງ	84
ກາຄົນວກ	
ກາຄົນວກ ก	
ก1. ກາຮເຕີມ Stock solution ຂອງສາຮຕັ້ງຕໍ່ນໃນກາຮເຕີມສາຮຕັ້ງນໍາယດຍິ່ງ	89
ก2. ກາຮເຕີມສາຮລະລາຍມາດຮູ້ານໄລ້ນະ Pb, Ca, Sr, ແລະ Cu 50 ml ຈາກສາຮລະລາຍມາດຮູ້ານ 1000 ppm ເພື່ອສ້າງກາຟມາດຮູ້ານ	90
ก3. Conditions ຂອງ Atomic Absorption Spectrophotometer	90
ກາຄົນວກ ໜ	
ໜ1. ຜັງກາຮເຕີມສາຮຕັ້ງນໍາယດຍິ່ງໂດຍວິທີ Evaporation to dryness	91
ປະວັດຜູ້ເງິນ	92

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1.1 ประวัติการค้นพบสารตัวนำயาดยิ่งและอุณหภูมิกритิก (Critical temperature)	3
1.2 การเตรียมสารตัวนำยาดยิ่งวิธีต่างๆ	9
2.1 รายละเอียดของสารเคมีต่างๆ	24
2.2 อัตราส่วนต่างๆ ของสารตัวนำยาดยิ่งระบบ Bi-Pb-Ca-Sr-Cu	25
3.1 ปراกฏิกากรณ์ไม้สเนอร์และผลการวัดความต้านทานหาอุณหภูมิกритิก โดยวิธี Four-point probe	33
3.2 ค่าการดูดกลืนแสง และความเข้มข้นของสารละลายมาตรฐาน ตะกั่ว แคลเซียม สทรอนเชียม และ ทองแดง ซึ่งวัดโดยวิธีอะตอมมิกแอบซอร์ฟ ชันสเปกโทรโฟโนเมทรี	37
3.3 เปอร์เซ็นต์การกลับคืนของ ตะกั่ว แคลเซียม สทรอนเชียม และ ทองแดง ในสารตัวอย่างมาตรฐาน และความแม่นยำของเครื่องมือ ซึ่งวัดโดยวิธี อะตอมมิกแอบซอร์ฟชันสเปกโทรโฟโนเมทรี	38
3.4 ค่าการดูดกลืนแสง และปริมาณเป็นกรัมของ ตะกั่ว แคลเซียม สทรอนเชียม และ ทองแดง ใน 0.1000 กรัม สารละลายสารตัวนำยาดยิ่ง 14 ตัวอย่าง ซึ่งวัดโดยวิธีอะตอมมิกแอบซอร์ฟชันสเปกโทรโฟโนเมทรี	39
3.5 ผลการวิเคราะห์หาจำนวนโมลของ ตะกั่ว แคลเซียม สทรอนเชียม และ ทองแดงที่เป็นองค์ประกอบหลักใน 0.1000 กรัม ของตัวอย่างสารตัวนำ ยาดยิ่ง 14 ตัวอย่าง ซึ่งวัดโดยวิธีอะตอมมิกแอบซอร์ฟชันสเปกโทรโฟโนเมทรี	40
3.6 เปอร์เซ็นต์การกลับคืนและความแม่นยำของเครื่องมือในการวิเคราะห์ ตะกั่ว บิสมัท และ ทองแดง ในสารตัวอย่างมาตรฐาน โดยวิธีสทริปปิงโอลแทมเมทรี	46
3.7 ผลการวัดกระแสไฟฟ้าของตะกั่ว บิสมัท และ ทองแดง ในสารละลายสาร ตัวนำยาดยิ่งที่เตรียมได้ 14 ตัวอย่าง โดยวิธีสทริปปิงโอลแทมเมทรี	47
3.8 ความเข้มข้นและจำนวนโมลของ ตะกั่ว บิสมัท และ ทองแดง ในสาร ละลายตัวนำยาดยิ่งที่เตรียมได้ 14 ตัวอย่าง โดยวิธีสทริปปิงโอลแทมเมทรี	52

ตาราง	หน้า
3.9 ข้อมูล Bragg's angle (2θ), d-spacing และ Miller indices ของสารตัวนำ ยอดยิ่ง Bi-Pb-Ca-Sr-Cu-O อัตราส่วน 1.8:0.2:2:2:3 โดยการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์	59
3.10 Wave number ; ν และ Peak identify ของสารตัวอย่าง ซึ่งวิเคราะห์ เชิงคุณภาพโดยเทคนิคฟูริเยอร์ทรายสฟอร์มอินฟราเรดสเปกโตรไฟโตเมทรี	64
4.1 ผลของอัตราส่วนของ Bi : Pb ที่มีผลต่อค่า T_c ในสารตัวนำယดยิ่งระบบ Bi-Ca-Sr-Cu ที่มีอัตราส่วนโดยโมลเป็น 2223 เปรียบเทียบกับผลการทำ ปัญหาพิเศษของเสนีย์ในระดับปริญญาตรี 2450 ซึ่งเตรียมสารโดยวิธีระเหย แห้งและทำการคั่นคว้าอิสระเชิงวิทยานิพนธ์ปี 2543 ของภัทรวรักษ์ จันทร์วรชาต ⁴² ซึ่งเตรียมสารโดยวิธีชอล-เจล โดยใช้เตาเผาสารและเครื่อง มือวัดความต้านทานเพื่อหาอุณหภูมิวิกฤติเครื่องเดียวกัน	72
4.2 เปรียบเทียบวิธีเตรียมและค่าอุณหภูมิวิกฤตในสารตัวนำယดที่พ่น ในรายงานที่ผ่านมาและที่ได้เตรียมขึ้นในงานวิจัยน	73
4.3 เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์โลหะที่เป็นองค์ประกอบใน 0.1000 กรัม สารตัวนำယดยิ่งระบบบิสมัทที่เตรียมได้โดยเทคนิคอบอมิกแอนด์ชอร์ฟ ชันสเปกโตรไฟโตเมทรี (AAS) และเทคนิคดิฟเฟอร์เรนเชียลพัลซ์แอลเอ็นดิค สกอริบปิงโกลแมทเมทรี (DPASV)	78

สารบัญภาพ

ขบ	หน้า
1.1 ปรากฏการณ์ไมส์เนอร์ (ก) และ การเกิดกระแสไฟลวนตลอดเวลา (ข)	2
1.2 การเกิด Resonance ระหว่างอะตอมทองแดงในสารตัวนำยวดยิ่งอุณหภูมิวิกฤตสูง	8
1.3 โพลาโรแกรมแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่ากระแสไฟฟ้ากับศักย์ไฟฟ้า ที่ให้เข้าไปเทียบกับ SCE (Reference electrode)	10
1.4 ดิฟเพอเรนเซียลพัลส์ (ก) และดิฟเพอเรนเซียลโพลาโรแกรม (ข)	12
1.5 สทริปปิงไวลแทมไมแกรม ของ ตะกั่ว บิสมัท และทองแดง	14
1.6 เบอร์เนอร์ และ พรีนูมาติกเนบูลайเซอร์	16
1.7 Block diagram ของเครื่องอินฟราเรด สเปกโตรไฟโตมิเตอร์	19
1.8 Single beam fourier transform infrared spectrophotometer	20
2.1 อุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ	23
2.2 กราฟแสดงการเผาผงสาร (calcine)	26
2.3 กราฟแสดงการเผาเม็ดสาร (sinter)	26
2.4 Four-point probe	28
3.1 ปรากฏการณ์ไมส์เนอร์	32
3.2 กราฟแสดงผลการวัดอุณหภูมิวิกฤตของสารตัวอย่างอัตราส่วนที่ 1-6	34
3.3 กราฟแสดงผลการวัดอุณหภูมิวิกฤตของสารตัวอย่างอัตราส่วนที่ 7-12	35
3.4 กราฟแสดงผลการวัดอุณหภูมิวิกฤตของสารตัวอย่างอัตราส่วนที่ 13-16	36
3.5 Standard calibration curve ของ Pb (ก), Ca (ข), Sr (ค) และ Cu (ง)	38
3.6 ไวลแทมไมแกรมของสารตัวอย่างมาตรฐานของ ตะกั่ว บิสมัท และ ทองแดง	41
3.7 ไวลแทมไมแกรมของสารตัวอย่างที่ 1	41
3.8 ไวลแทมไมแกรมของสารตัวอย่างที่ 2	42
3.9 ไวลแทมไมแกรมของสารตัวอย่างที่ 3	42
3.10 ไวลแทมไมแกรมของสารตัวอย่างที่ 4	42
3.11 ไวลแทมไมแกรมของสารตัวอย่างที่ 5	43
3.12 ไวลแทมไมแกรมของสารตัวอย่างที่ 6	43

รูป	หน้า
3.13 วิลแทนโนแกรมของสารตัวอย่างที่ 7	43
3.14 วิลแทนโนแกรมของสารตัวอย่างที่ 8	44
3.15 วิลแทนโนแกรมของสารตัวอย่างที่ 9	44
3.16 วิลแทนโนแกรมของสารตัวอย่างที่ 10	44
3.17 วิลแทนโนแกรมของสารตัวอย่างที่ 11	45
3.18 วิลแทนโนแกรมของสารตัวอย่างที่ 12	45
3.19 วิลแทนโนแกรมของสารตัวอย่างที่ 13	45
3.20 วิลแทนโนแกรมของสารตัวอย่างที่ 14	46
3.21 กราฟมาตรฐานของ ทองแดง บิสมัท และ ตะกั่ว ของสารตัวอย่างที่ 1-3	53
3.22 กราฟมาตรฐานของ ทองแดง บิสมัท และ ตะกั่ว ของสารตัวอย่างที่ 4-6	54
3.23 กราฟมาตรฐานของ ทองแดง บิสมัท และ ตะกั่ว ของสารตัวอย่างที่ 7-9	55
3.24 กราฟมาตรฐานของ ทองแดง บิสมัท และ ตะกั่ว ของสารตัวอย่างที่ 10-11	56
3.25 กราฟมาตรฐานของ ทองแดง บิสมัท และ ตะกั่ว ของสารตัวอย่างที่ 12-14	57
3.26 กราฟมาตรฐานของ ทองแดง บิสมัท และ ตะกั่ว ของสารตัวอย่างที่ 14	58
3.27 รูปแบบการเลี้ยวเบนของสารตัวอย่างที่ของสารตัวอย่างที่ 1-4	60
3.28 รูปแบบการเลี้ยวเบนของสารตัวอย่างที่ของสารตัวอย่างที่ 5-8	61
3.29 รูปแบบการเลี้ยวเบนของสารตัวอย่างที่ของสารตัวอย่างที่ 9-12	62
3.30 รูปแบบการเลี้ยวเบนของสารตัวอย่างที่ของสารตัวอย่างที่ 13-14	63
3.31 IR peak ของสารตัวอย่างที่ 1-4	65
3.32 IR peak ของสารตัวอย่างที่ 5-8	66
3.33 IR peak ของสารตัวอย่างที่ 9-12	67
3.34 IR peak ของสารตัวอย่างที่ 13-14	68
4.1 พีกศักย์ไฟฟ้าครึ่งคลื่น ของ ตะกั่ว บิสมัท และ ทองแดง กรณ์ที่ใช้ 1 M KNO_3 หรือ 1 M HNO_3 เป็นอิเล็กโทรไลท์ช่วย	77
4.2 พีกศักย์ไฟฟ้าครึ่งคลื่น ของ ตะกั่ว บิสมัท และ ทองแดง กรณ์ที่ใช้ 1 M NaOAc Buffer pH 4.6 เป็นอิเล็กโทรไลท์ช่วยและใช้ ความสูงของพัลส์ 50 mV	77

ธุป	หน้า
4.3 พิกศักย์ไฟฟ้าครึ่งคลื่น ของ ตะกั่ว บิสมัท และ ทองแดง กรณีที่ใช้ 1 M NaOAc Buffer pH 4.6 เป็นอิเล็กโทรไลท์ช่วยและใช้ ความสูงของพัลส์ 20 mV	77
4.4 IR พิกที่ได้จากการวัด PbO	79
4.5 IR พิกที่ได้จากการวัด CaO	80

รายการอักษรย่อ

atm	บรรยากาศ
A°	อั้งสตราอม
A	แอมเปอร์
°C	องศาเซลเซียส
eV	อิเล็กตรอนโวลต์
g	กรัม
hrs	ชั่วโมง
K	เคลวิน
ml	มิลลิลิตร
mV	มิลลิโวลท์
mS	มิลลิวันที
nA	นาโนแอมป์
mΩ	มิลลิโอม
μ	ไมโครลิตร
T _c	อุณหภูมิวิกฤต
tons/cm ²	ตันต่อตารางเซนติเมตร
DPASV	Differential Pulse Anodic Stripping Voltammetry
HMDE	Hanging mercury drop Electrode
U.meas	Measurement voltage
t.pulse	Pulse time
U.ampl	Pulse amplitude
AAS	Atomic Absorption Spectrophotometry
FT-IR	Fourier Transform Infrared Spectrophotometry
XRD	X-ray Diffraction Spectrophotometry
ppm	Part per million
ppb	Part per billion